

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 313: Khởi Một Niệm Sở Đắc, Tức Tứ Tướng Đầy Đủ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 025)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Khởi một niệm sở đắc, tức Tứ tướng đầy đủ.】

Cho nên, hễ có cái ý niệm “có sở đắc” này, dù là ý niệm vi tế, nhẹ nhàng đến đâu chăng nữa, thì bốn tướng này liền đầy đủ. Nếu bốn tướng đã đầy đủ, thì chẳng những không phải là Bồ Tát, mà ngay cả Tứ quả Tiểu thừa cũng không phải, chư vị nhất định phải biết rõ điều này.

Trước đây chúng ta đọc “Kinh Kim Cang”: “*Nhược Bồ Tát hữu ngã tướng, nhân tướng, chúng sinh tướng, thọ giả tướng, tức phi Bồ Tát*” (Nếu Bồ Tát còn tướng ngã, tướng nhân, tướng chúng sinh, tướng thọ giả thì chẳng phải là Bồ Tát).

Người ấy đã không phải là Bồ Tát, vậy thì có phải là A La Hán, có phải là Tu Đà Hoàn chăng? Hiện tại chúng ta đã thấu hiểu rồi, ngay cả Tu Đà Hoàn cũng chẳng phải, huống hồ là Bồ Tát?

Đến đây quý vị mới biết được sự khác biệt giữa phàm và Thánh nằm ở chỗ nào. Phàm phu thì chấp tướng, Thánh nhân thì không chấp tướng, các Ngài bốn tướng này đều không còn. Đây chính là chỗ mà phàm phu không thể sánh bằng các Ngài.

Nếu bàn về phước báo, khoan nói đến Tu Đà Hoàn, ngay cả Tứ quả La Hán, nếu chúng ta nhìn trên “Tướng” (sự tướng) chứ không nhìn từ “Tánh” — nhìn từ Tánh thì là chuyện khác — còn nhìn từ Pháp tướng, thì Thiên Vương, Đạo Lợi Thiên Vương, Đại Phạm Thiên Vương cái phước báo ấy to lớn dường nào, dường như các Ngài [La Hán] chẳng có cách nào so sánh được.

Ở phần trước chúng ta cũng đã từng đọc qua, nếu luận về “Phước đức Tánh”, thì đương nhiên các Ngài là Thánh nhân, các Ngài đều đã lìa bốn tướng, phước đức của các Ngài thật sự mà nói là vô lượng phước đức, chẳng phải là

thứ mà Đại Phạm Thiên Vương có thể so bì được. Cái mà Đại Phạm Thiên Vương đạt được là “Phước đức Tướng”, chứ không phải là “Phước đức Tánh”.

Những bậc Thánh giả này, điều các Ngài chứng đắc là Phước đức Tánh, cho nên phước đức ấy thực tế mà nói là không thể nghĩ bàn, đây là sự thật chân chánh.